

Kapitel 8.

Til § 47.

Da det ofte vil kunne være tvivlsomt, om et Arveafkald virkelig har foreligget — særlig paa selve Skiftet — men ogsaa i Betragtning af den Betydning, Arveafkaldet iøvrigt har, anser Justitsministeriet det for rettest, at et Arveafkald bør foreligge i skriftlig Form, saaledes at det ellers ikke er gyldigt. De Hensyn, der i Almindelighed taler for, at Løfters Gyldighed ikke er afhængig af nogen Form, gør sig ikke gældende her, og som Baggrund maa ogsaa henses til, at Salg og Pant sætning m. v. af ventendes Arv ikke kan finde Sted. Man har derfor foreslaaet, at Arvinger kun skriftligt kan give Afkald paa deres Arveret.

Arveafkald skal iøvrigt ikke alene have Virkning for Arvingernes Børn, men ogsaa for andet Afkom, og med Kommissionens Tilslutning er derfor Ordet „Børn“ ændret til „Livsarvinger“.

Kapitel 9.

Til § 54.

Udkastets Regel svarer ganske til den nugældende Bestemmelse i § 14 i Lov Nr. 127 af 15. April 1930 om Ikrafttræden af Borgerlig Straffelov. Det kan herefter — som omtalt i Bemærkningerne til Udkastet Side 91 — ikke antages, at man kan fratage en Person den Forøgelse af hans Arv, som indirekte fremkommer, naar han dræber en anden, som hans Arvelader arver. Dette Resultat vil kunne forekomme meget stødende, som f. Eks. hvis en Mand dræber sin Svigersøn, og dennes Hustru, i hvis Ægteskab der ikke er Børn, kort Tid derefter afgaar ved Døden, og der er derfor i Forslaget i Slutningen i Stk. 1 tilføjet en af Kommissionen efter Henstilling fra Justitsministeriet udarbejdet Bestemmelse, hvorefter den skyldiges Arv efter en anden Person ikke maa forøges som Følge af Drabet.

Til § 56.

Justitsministeriet har anset det for rettest at samle Reglerne om Ægtefællers arveretlige Stilling i Tilfælde, hvor Ægteskabet er omstødeligt, og man har derfor med Kommissionens Tilslutning indføjet den nu i § 51 i Lov Nr. 276 af 30. Juni 1922 om Ægteskabs Indgaaelse og Opløsning indeholdte Regel, hvorefter en Ægtefælles lovbestemte Arveret efter den anden Ægtefælle bortfalder, hvis han efter dennes Død begærer

Reglerne i § 50, Stk. 1 og 2 i nævnte Lov bragt i Anvendelse og saaledes gør de Formuekrav gældende, som ellers vilde være en Følge af Ægteskabets Omstødelse.

Kapitel 10.

Til § 57.

I nugældende Ret er Testationsalderen efter Arveforordningens § 21 18 Aar; men med Hjemmel i Grundlovens § 27 kan Testamenter, der er oprettet af Personer, som ikke er fyldt 18 Aar, blive gyldige, naar de forsynes med kgl. Konfirmation, som dog i Almindelighed først meddeles, naar Testator er afgaaet ved Døden. Efter Udkastet foreslaas Aldersgrænsen paa 18 Aar bibeholdt, idet det dog samtidig foreslaas, at Personer, der har indgaaet Ægteskab, skal kunne testere, hvilket i Praksis kun vil kunne faa Betydning for gifte Kvinder under 18 Aar. Derimod udtales det i Bemærkningerne til Udkastet Side 95, at der ikke længere synes at være Grund til at bibeholde en Adgang til ved Konfirmation at afhjælpe Testators unge Alder. Justitsministeriet er enig i, at Konfirmation af Testamenter bør bortfalde; men under Hensyn til, at man dog hidtil — om end kun ganske undtagelsesvis — har konfirmeret Testamenter, hvor Testator ikke var mere end henved 16 Aar gammel, maa man finde det rimeligt, at Testationsalderen nedsættes, hvorfor man i Forslaget foreslaar 16 Aar. Selvom det vil være sjældent, at saa unge Personer ønsker at oprette Testamente, bør de ikke ubetinget være afskaaret derfra, men det er naturligvis ogsaa her en Forudsætning, at Testator har haft Evnen til fornuftmæssigt at oprette Testamente, og at man ikke har misbrugt hans Enfoldighed og Afhængighed. Udkastets Bestemmelse om, at yngre Personer, der har indgaaet Ægteskab, kan testere, foreslaas bibeholdt, idet det forekommer, at der er meddelt Kvinder, der ikke er fyldt 16 Aar, Tilladelse til at indgaa Ægteskab. Udkastets Bestemmelse om, at den, der er fyldt 15 Aar, kan oprette Testamente med Hensyn til Ejendele, som han selv har Raa-dighed over ifølge Myndighedslovens Regler, foreslaas derimod slettet, da den, naar Testationsalderen nedsættes til 16 Aar, næppe vilde faa særlig praktisk Betydning.

Kapitel 11.

Til § 66.

Ifølge Udkastet bliver et Testamente bl. a. ugyldigt, hvis det indeholder Bestem-